

[Statsministeren.]

bevægelser øge den humanitære og uddannelsesmæssige bistand til undertrykte folk og folkegrupper.

Det er regeringens hensigt snarest at søge gensidige diplomatiske forbindelser med Nordvietnam etableret. Et sådant skridt, der vil bringe Danmark på linje med Sverige, Norge og Schweiz, vil bidrage til at fremme freden i Vietnam.

Forhandlingerne om dansk indtræden i fællesmarkedet bygger på folketingets dagsorden fra maj 1967, der både i fjor og i år er blevet bekræftet af et stort flertal i tinget. Denne dagsorden bemyndiger regeringen til at føre forhandlinger om dansk medlemskab sammen med Storbritannien, idet den udtrykker samtidig forventning om, at de øvrige skandinaviske lande løser deres samarbejdsforhold til Fællesskaberne.

I arbejdet med tiltrædelsestraktaten udstår kun et enkelt større problem, nemlig fiskeripolitikken. Så snart et udkast til traktattekst foreligger — formentlig i december måned — fremlægges denne i folketinget med henblik på at opnå tilslutning til undertegnelse.

Denne tilslutning betyder ikke, at folketinget binder sig med hensyn til den endelige afgørelse om Danmarks medlemskab. Tingets afgørende stillingtagen forudsætter tilvejebringelse af et mere fuldstændigt materiale vedrørende De europæiske Fællesskabers hele retlige samarbejdsgrundlag, herunder også fremlæggelsen af de konsekvenser for dansk lovgivning, som en tilslutning vil indebære. Dette materiale søges færdiggjort så betids, at folketinget vil blive i stand til at træffe sin endelige afgørelse i løbet af maj 1972. Regeringen tillægger det betydning, at folketingets beslutningsgrundlag inden da også vil kunne omfatte resultaterne af forhandlingerne mellem fællesmarkedet og Sverige, Finland og Island.

En særlig vigtig del af det forestående lovgivningsarbejde vil være at sikre kontrollen med danske naturressourcer. Som forudsætning for de fortsatte markedsforhandlinger må der specielt lovgives om kontrollen med erhvervsmæssig udnyttelse af rekreative områder. Regeringen vil også med folketingets partier drøfte, hvorledes der vil kunne findes en løsning på de problemer, der opstår i forbindelse med prisstigninger på

jord og fast ejendom, som vil følge af dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber.

Folkeafstemningen om dansk tiltrædelse vil formentlig finde sted i juni 1972.

Afgørelsen om Storbritanniens medlemskab vil efter al sandsynlighed blive truffet ved den afstemning, der finder sted i det britiske parlament den 28. oktober 1971. Afgørelsen om Norges medlemskab vil ligesom Danmarks ikke blive truffet ved traktatundertegnelsen, men først i løbet af foråret 1972. Hvis Norge mod forventning ikke skulle ratificere tiltrædelsestraktaten, vil der også for Danmark foreligge en ny situation. Hvilke konsekvenser Danmark skal drage heraf, må afhænge af denne nye situations karakter, herunder hvilke alternative løsninger Norge i så fald må tilsigte.

Regeringen lægger stor vægt på, at bestræbelserne på at oplyse befolkningen bliver grundige og alsidige. I denne oplysning må som et nødvendigt led indgå de lovændringer, der må blive en konsekvens af dansk medlemskab.

Både her i landet og i udlandet har de senere års udvikling vist, at de traditionelle pengepolitiske midler er utilstrækkelige til sikring af smidig og effektiv kapitalformidling til erhvervene. Regeringen finder, at hele dette spørgsmål mest hensigtsmæssigt må finde sin løsning i et åbent samarbejde mellem det offentlige, kapitalmarkedets institutioner, erhvervene og lønmodtagerne. Regeringen vil derfor snarest tage initiativ til en sådan drøftelse med henblik på skabelse af en lovgivning, som kan give en ramme omkring det videre samarbejde gennem et kapitalmarkedsråd.

Regeringen vil endvidere overveje nye initiativer med sigte på at tilvejebringe bred deltagelse i en forøget kapitaltilførsel, kapitalforsyning til erhvervene. Kapitalbesiddelse bør ikke være et privilegium for et fåtal. Regeringen vil søge at gennemføre demokratiseringsbestræbelser også på det økonomiske område. Regeringen vil gerne medvirke til gennem drøftelser med alle interesserede parter og instanser at finde de rette former, hvorunder en udvikling i denne retning kan fremmes.

En aktiv erhvervspolitik, omfattende industri, landbrug, fiskeri og de øvrige erhverv, vil blive tilrettelagt i bredt samarbejde med alle interesser i erhvervslivet og på arbejds-